

OBSAH.

Předmluva (str. 1—7):

Původní církevní knihy slovanské byly přeloženy z řečtiny (str. 1), ale již za živobytí Methodova též z latiny (str. 1—2); tyto latinsko-slovanské knihy ujaly se na půdě chrvatské (str. 2); ustanovení provincialních církevních sněmů Spljetských z r. 924 a 10⁵ 9—60 protiv liturgickému jazyku slovanskému (str. 2—4); povolení jeho r. 1248 (str. 4); nejstarší jazykové památky chrvatsko-hlaholské (str. 5); jejich vnitřní povaha a důležitost (str. 5—6); změny pozdější (str. 6); rozšíření hlaholského písma do právních zápisů a listin (str. 7).

Rukopis Sienský (str. 7—16):

Podle písma pochází z první polovice XV. stol. (str. 7), je papírový a má 59 listů v malém čtverci (str. 8); podle fotografií prvních sedmi stránek popisují se zde ligatury (str. 8) a skratky (str. 9—10), jakož i jazyk (str. 11—15).

Snímek první stránky, asi v poloviční velikosti (str. 16).

Slovanský text (str. 16—30):

Připomenutí o způsobu transkripce (str. 16—17). Tekst slovanský jedná: o povinnosti kněžské sedmi hodinek (str. 17—18), o ustanoveních při sloužení mše svaté (str. 19—28), při udílení svátosti oltářní (str. 28—29) a svatého křtu (str. 29—30).

Latinská předloha (str. 30—38):

„Tractatus simplicium sacerdotum de officio sacerdotali“ podle rukopisu c. k. univ. knihovny z r. 1485, s různočtením jiného rukopisu téže knihovny ze stol. XV. Otisk oněch částí, které se s textem slovanským shodují (str. 31—35). Další podobná místa z knihy Guidonis Manipulus curatorum, podle vydání z r. 1574 (str. 36—38). Místa tekstu slovanského, která v těchto latinských předlohách nejsou doložena (str. 38).

